THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XVIII No. 9 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department MAY, 1936

THE EMPTY SYNAGOGUE

Here are some sad words from Rabbi Goldenson. They are reported in The Jewish Daily Bulletin:

"Only 50,000 of the 2,000,000 Jews in New York are attending services in the city's synagogues, Dr. Samuel H. Goldenson of Temple Emanu'El, Fifth Avenue and Sixty-fifth Street, told 700 members of his congregation Saturday morning. 'What factors keep people unaffiliated and away from the socializing, moralizing, and spiritualizing influences of this city?' Dr. Goldenson asked. His answer was that few people can 'withstand the impact of their environment. In this city generations grow up to feel free to do exactly as they please. There are so many varieties of people living here that any individual can find a little coterie to support him in his thinking. Such a person remains indifferent to the responsibility of making this a better place in which to live.'"

But Rabbi Goldenson is wrong. And he fails to get to the bottom of the trouble. It will require a more skillful doctor to cure the ache of the empty synagogue. Think of the tragedy of the facts given above, that of 2,000,000 Jews in New York City, only 50,000 attend the synagogues! Surely every self-respecting Jew must hang his head in shame when he faces statistics of this sort.

EASY TO THROW MUD

But now to go back to Rabbi Goldenson. He says that few people can withstand the impact of their environment. And upon this one bit of philosophy, he would explain away the alarming fact that 97½% of all the Jews in New York never darken the doors of a synagogue! That this is shallow reasoning, and that it fails to satisfy the cravings of the human soul, must go without saying to any right thinking Jew. It is easy to criticize the other fellow, it is easy to throw mud at your opponent, it is easy to drag a red herring across the trail so as to distract the attention and throw the bloodhound off the scent.

But why should not Rabbi Goldenson examine himself? And why should he not say to himself, "Is there not something wrong with me, with my message, with the synagogue message?" In the business world, a sales manager who fails to produce results, is discharged. He may have a thousand alibis but these alibis all vanish in the face of the one fact that he has failed as a sales manager.

THE DOCTOR WHO KNOWS

Now there is a Doctor who really knows what is wrong with the synagogue and with the Rabbis of the present day. That Doctor is the Lord Jesus Christ, the only begotten Son of God. He analyzed our troubles two thousand years ago, and He gave the diagnosis and also the prognosis; for He told us what pains and aches we would suffer because of our fundamental sickness. Read His diagnosis:-

O Jerusalem, Jerusalem, thou that killest the prophets, and stonest them which are sent unto thee, how often would I have gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens under her wings, and ye would not! Behold your house is left unto you desolate. For I say unto you, Ye shall not see me henceforth, till ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord. Matt. 23:37, 38, 39.

So, at last we have the secret of the heartache. Our house is left unto us desolate! The synagogue is empty. The Rabbi has no message. Instead of declaring the infallible Word of God the Rabbi gives "lectures"! He "lectures" on the latest Broadway dramatic success. He "lectures" on the most recent moving picture sensation. He "lectures" on the latest book. Anything, excepting the Word of God. Do you wonder that the synagogues are empty?

But the synagogues can be filled! And they can be filled not only with human beings, men, women and children, but they can be filled with music and with the happy voices of children, and with joy, and with shouts of salvation that might literally rend the the skies. For indeed so it was in the early days of the present church era, when our forefathers really obeyed God, and really accepted the Lord Jesus Christ, His only Begotten Son as Lord and Saviour. One day an obscure Jewish fisherman, whose name was Peter, stood on the streets of Jerusalem, and preached a sermon. And now just listen what happened:-

Now when they heard this, they were pricked in their heart, and said unto Peter and to the rest of the apostles, Men and brethren, what shall we do? Then Peter said unto them, Repent, and be baptized every one of you in the name of Jesus Christ for the remission of sins, and ye shall receive the gift of the Holy Ghost. For the promise is unto you, and to your children, and to all that are afar off, even as many as the Lord our God shall call. And with many other words did he testify and exhort, saying, Save yourselves from this untoward generation. Then they that gladly received his word were baptized: and the same day there were added unto them about three thousand souls. And fear came upon every soul: and many wonders and signs were done by the apostles. Acts 2:37-43.

Just think of it, 3,000 Jews in one day became believers on the Lord Jesus Christ, and probably there was not a building in all Jerusalem, outside of the Temple grounds, that would hold them! And what did this? Just listen to another wonder story:-

And when the day of Pentecost was fully come, they were all with one accord in one place. And suddenlly there came a sound from heaven as of a rushing mighty wind, and it filled all the house where they were sitting. And there appeared unto them cloven tongues like as of fire, and it sat upon each of them. And they were all filled with the Holy Ghost, and began to speak with other tongues, as the Spirit gave them utterance. And there were dwelling at Jerusalem, Jews, devout men, out of every nation under heaven. Now when this was noised abroad, the multitude came together, and were confounded, because that every man heard them speak in his own language. Acts 2:1-6.

Just think what it would mean in America if God should give us cloven tongues like as of fire, and if we should then be able to shake America with our praises to God through the Lord Jesus Christ! It can be done, if we Jews are ready to pay the price. If our Rabbis will humble themselves and will truly seek God, and turn to His anointed Messiah, the Lord Jesus Christ, the world would see such an astounding manifestation of power through these very Rabbis, that the heavens themselves must roll away, and the Lord Jesus Christ would come in splendor and glory, to reign in Jerusalem.

If the Rabbi will surrender himself, the Holy Spirit will possess him, and he will not need to "lecture" to an empty synagogue. He will have a full synagogue, and it will be filled with the joy of the Lord, with the joy of salvation through the Lord Jesus Christ, with the singing of hymns of praise "Unto Him that loved us, and washed us from our sins in His own blood and hath made us kings and priests unto God and His Father; to Him be glory and dominion for ever." Rev. 1:5, 6.

How about it, dear Jewish reader? Why not begin with you, who are reading these lines, and from you perhaps God will let it spread to all the synagogue!

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.

DID OUR FOREFATHERS TELL THE TRUTH?

A Gentile Wants to Know

I am a Gentile. I was born that way. I cannot call Abraham my great grandfather, nor Moses my great Law-giver. God never took my forefathers out of Egypt, nor did He bring them into the promised land. I cannot claim ancestry from that beautiful shepherd boy of the Judean hills, David; nor can I connect myself by blood to the great King Solomon.

Your forefathers used to call my forefathers, dogs! And they would not so much as eat from the same table with my kin. I was an outcast, a stranger at the door, an alien from the commonwealth of Israel, and I had no hope, and I was even without God in the world!

But one day I got hold of a book called the Bible. And I began to read it, and you can imagine how astounded I became when I began to discover as I read on and on, that this Bible was all written by you Jews; that in it, God tells about Himself, but He uses Jews through whom to tell it.

WHAT I DISCOVERED

And I learned that God called you out to be the missionaries to the world, that you should come to us gentiles and convert us to become Jews, and believers in God. But your forefathers refused to do this; instead they became proud, boastful and sinful. And I learned further, that God sent your forefathers great prophets, like Jeremiah, Zechariah, Ezekiel, Amos. But you stoned some and some you killed.

And I read on and I found that God at last said He would try one thing more. He would send His only begotten Son, the Lord Jesus Christ. And He did that; and shocking to say, your forefathers, some of them, actually delivered Him to the Romans to be crucified! But He was God, and on the 3rd day, He arose from the grave!

And I discovered that because of this, I although born a Gentile, with no hope, could become a child of God by accepting this Son of God as the One who alone can save me from my sins.

And I said, "Oh, God, I believe that thou didst send thine only begotten Son, the Lord Jesus Christ, unto the world, and that He was crucified for my sins. I lay upon Him all my sins, and I ask thee to make me thy child." And a strange peace came into my soul, and I knew that moment that I had been born again and had become a child of God.

I BELIEVE THE JEWS

Now I believe every word which those Jews wrote in the Bible. If I did not believe what you Jews told me, I would not have a single hope in the world. I would not know which way to turn, I would be as the very dog in the street.

Imagine my surprise, therefore, when I found after I had accepted the Lord Jesus Christ and had become a child of God, that many Jews today do not believe in the Lord Jesus Christ, that many of the Rabbis do not even believe there was an Abraham or Moses. And many others do not believe that wonderful account of how God made the heavens and the earth!

For a long time I was greatly troubled. Whom should I believe? The Jews of today, or the Jews of 2000 years ago? If the Jews of today are telling the truth, then the Jews of 2000 years ago told lies; if the Jews of 2000 years ago told the truth, then the Jews today are telling me lies. And it did seem to me that you Jews ought to stick together and not make each other liars!

But I asked myself, what motive is behind each Jew? What did the Jews of 2000 years ago gain by telling me about God and about His Son, and about my sins? And what does the Jew of today gain by telling me that God doesn't exist, the Bible isn't true, there never was a person called Christ?

And I found that the Jews of 2000 years ago gained **nothing** by telling me of the Lord Jesus Christ -- quite the contrary, **they lost everything!** Stephen was stoned to death; Peter was crucified with his head downward, by order of Nero. Paul was first scourged, and seven lictors successively whipped his naked body, and after that he too was crucified. St. James was hanged against a pillar; St. Thomas was surrounded while at private prayer one morning; they shot at him a shower of darts, then one of the priests ran him through with a lance. And each one died calling upon the blessed Name of the Lord Jesus Christ! And not one of them died a millionaire! They all died paupers!

And I found that the Rabbis and other Jews of today who deny all these wonderful facts are getting large salaries, and are living in luxury undreamed of by those martyr Jews of 2000 years ago. And I never yet heard of a Jewish Rabbi being hung, or being crucified, or even being whipped, because he said that the Lord Jesus Christ did not live, or that the Bible is not true.

And so in my own mind, there is not **the least shred of doubt. I believe the Jews of 2000 years ago, and down in my heart I know they told the truth,** for God has given me the sure knowledge which I am certain He will give to you, if you only want it and seek it earnestly.

But I still wonder; and I still would like to ask a question; why do you Jews tell the world that your great grandfathers told lies? I am only a Gentile, but I believe what your Jewish forefathers told me, and I love your Jewish Saviour, the Lord Jesus Christ. And I want, oh so much, that you shall come back to Him, Won't you?

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

Gospel meeting every Sunday, and **Friday Evening** at 8 o' clock. Come and bring your friends. A warm welcome and a real blessing await you.

Copies of the Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
Rev. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Center Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave.
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa. 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK BOOTHBY, Missionary

Paris, France
123 Du Maine Ave.
Rev. HENRI VINCENT

Our Missionaries are gladly at the service of any Jewish inquirer after the Truth as it is in the Lord Jesus Christ A Jewish missionary is a friend worth having.

אביסעל לענגער לעבען ווען זיי וואלטען דאס ביסעל עסען געהאלטען פאר זיך און דא קומט אליהו און פערלאנגט עס פאר זיך און די אלמנה מיט'ן קינד זאלען כאטש שוין אויסגיין פון הונגער. זי האט אבער געטהון אזוי ווי אליהו הנביא האט איהר געהייסען ווייל זי האט געהאט אמונה. דאגעגען אויף דער אידישער אמונה בעקלאגט זיך גאט דורך ישעיה הנביא "יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדני..." (ישעיה כ"ט) וואס עס מיינט — א ליפען רעליגיאן נור.

אזא ליפען רעליגיאן איז תמיד געווען ביי אידען און אזוי איז עס נאך היינט. אט צב"ש — פארוואס ווילען אידען נישט גלויבען אין ישוע המשיח אז ער איז דער גואל, דערמיט וואס ער האט זיך מקריב געווען אויפ'ן צלב כדי מיר זאלען באקומען כפרת עונות, פארוואס? האט דען נישט גאט געזאגט דורך משה "אליו תשמעון"? (דברים י"ח) האט דען נישט גאט דורך א בת קול פראקלאמירט אויף ישוע המשיח אז "אליו תשמעון"? (מתתיהו י"ז) דאך ווילען אידען נישט גלויבען ווייל זיי האבען מורא פאר מענשען בכן, וואס וועלען מענשען זאגען? האט אבער גאט געוואלט אויספרובירען אידען מיט'ן גלויבען פון ישוע המשיח ווי ווייט זייער אמונה געהט, אויב זיי וועלען אוועק ווארפען די מורא פאר מענשיין און בעסערה גלויבען אין גאט?

וואס וועלען אידען אנטווארטען אויף זייער אונגלויבען ווען דער גרויסער יום הדין, דער יום נקם, וועט אנקומען?

ווען ישוע המשיח האט געלייענט די הפטורה יענעם שבת אין דער שוהל פון נצרת איז ער שטעהן געבליבען ביי די ווערטער "יום נקם לאלהינו", ווייל דאמאלט איז נאך געווען א "שנת רצון" און איז נאך היינט [illegible] מיר שרייבען דיעזעם ארטיקעל, א שנת רצון, דער יום נקם וועט אבער אמאל אנקומען און דערפאר בעטען מיר אייך ליעבער לעזער ווארט נישט אויף יענעם טאג, גלויבט אין ישוע המשיח און ווערט געראטעט פון חרון אף ד'.

גרויסע אידען

דאס בילד און די ביאגראפיע איז פון גרויסען איד, חיים בן יהודה צבי הלוי, המכונה, הירש הירשקאוויץ, פון ניו יארק.

מר. הירשקאוויץ קומט פון א שטעטעל נעבען יאסי, רומעניען. זיין פאטער איז געווען א גוטס־בעזיצער און א שטארקער חסיד פון "בוהושער רבין". ער פלעגט אפט פאהרען צום רבין און מאנכמאל אויך זיין חיימ'לען מיטנעמען אז דער רבי זאל לעבען זאל איהם בענשען...

דארט אין הדר האט דער קליינער חיים זעהר גוט געלערנט און די וואס האבען איהם געקאנט האבען מעיד געווען אז דעם רבין'ס ברכה וועט אודאי מקוים ווערען און עס וועט פון איהם אויסוואקסען מי יודע וואס...

די יאהרען זענען פאוואליטשקע געגאנגען א וועג, חיים האט גרויסע פארטשריט געמאכט אין זיינע למודים און אזוי האט אויך זיין האס געוואקסען צו אלעם וואס איז געווען ניט־אידיש ווייל ער האט זיך גענוג אנגעזעהן אידישע צרות אין עמלק לאנד. נעוועהנליך האט ער—ווי אלע אנדערע אידען—געדענקט אז אלע נגישות וואס קומען צו אידען זענען פון קריסטען, דענקענדיג אז ווען א מענש

איז נישט א איד איז ער דאך במילא א קריסט. נישט וויסענדיג אז נור גוים האסען דעם איד אבער נישט קריסטען. קריסטען ליבען דעם איד.

מיט יענעם האס צו קריסטען איז ער שפעטער געקומען קיין אמעריקא וואו עס איז אויך פאראן א היבש ביסעל גוים, עס איז אבער אויך דא א היבש ביסעל קריסטען וואס ליעבען דעם איד און גיבען דעם איד אלערליי גלייכע רעכטע דא אין אמעריקא. דאס האט ער אבער דאמאלס נאך נישט געוואוסט.

ויהי היום, האט איהם אדוועד מכבד געווען מיט א ביכעל וואס הייסט "לשני בתי ישראל" וואס איז פערפאסט ביי דר. לעאפאלד קאהן. ליעב האבענדיג צו לעזען אלעם וואס איז אידיש האט ער אויך דאס אידישע ביכעלע גענומען לעזען בכן, וואסארא שליחות דער מחבר האט צו די "שני בתי ישראל". באלד ביים אנפאנג האט ער עפעס דערפיהלט מארנע... עפעס יא אידיש און נישט אידיש. לעזענדיג דאס אנדערע בלעטעל האט ער שוין באמערקט אז ס'איז מיסיאנעריש און די מיסיאנערן האט ער פיינט געהאט בתכלית השנאה. פארוואס? אט אזוי פשוט. בכן זיי חאפען נשמות... זיי שמד'ן אפ אידען... זיי ברענען אויס א צלם אויף דער האנד... פשוט א געוואלד!

לכתחילה האט ער געוואלט דאס ביכעלע דן זיין כאטש מיט ארבע מיתות ב"ד, ער האט זיך אבער מיט כל הכחות איינגעהאלטען און ווייטער געלעזען. אבער וואס ווייטער ער האט געלעזען מעהר טעמפ איז זיין האס געווארען צו מיסיאנערן. זיין הארץ האט אנגעהויבען צו טיאכקען און צו ליעבען דעם איינהאלט דערפון, נעמליך צו דער בשורה טובה לבני ישראל, אז די גאולה שלימה איז שוין געקומען צו אלע אידען היושבים בצרה ובשביה.

נעכסטען פרייטאג אבענד האט ער צום ערשטען מאל באזוכט דאס "בית שר שלום" וואו דער מחבר פון יענעם ספר'ל "לשני בת ישראל" איז מיסיאנאר, און ער האט דארט געהערט א דרשה — ווי ער אליין זאגט — פשוט "מתוק מדבש". דאס האט איהם איבערצייגט אז ישוע מנצרת איז דער איינציגער משיח על פי תורת משה והנביאים. יענע אייגענ־ארטיגע און זאנדערבארע דרשה האט איהם שוין נישט געלאזט רוהען, ער האט זיך פיעל צייט און מיה גענומען אויסצוגעפינען פון יענע שטעלען וואס דער מיסיאנאר האט אין זיין דרשה און אין זיין ספר'ל אנגעגעבען אז אלעס איז "אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן..."

יענע דרשה האט ווארצלען געשלאגען אין אונזער גרויסען איד'ס הערץ פאר דעם אמת אין ישוע המשיח און זייט דאמאלס איז ער גליקליך צו וויסען ווער זיין גואל, זיין משיח, זיין פודה ומציל איז, נעמליך דער "בן דוד" דער "צמח צדיק" דער "ד' צדקינו". (ירמיה כ"ג, 5, 6).

אמת, דער "בוהושער רבי" האט איהם אלס אינגעל טאקע געבענשט אז ער זאל ווערען א געטרייער אמת'דיגער איד, אבער אזאלכער איז ער ערשט געווארען דורך אמונה אין ישוע המשיח. מיר לעזען אין יוחנן א, 47: "ווען ישוע המשיח האט געזעהן "נתנאל" קומענדיג צו איהם האט ער אויף איהם געזאגט "זה הוא ישראלי באמת אשר אין בו רמיה", ד"ה, אז ווען א איד קומט צו ישוע המשיח ווערט ער ערשט דאמאלס אן אמת'דיגער געטרייער איד.

אזא בן ישראל קאן יעדער איד ווערען ווען מען גלויבט אין ישוע המשיח.

אונזערע מיסיאנען

און אנדערע סטיישאנס וואו איהר קאנט באקומען אונזער מאנאטס־בלאט "רעה ישראל" גראטיס: —

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאפאלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא.
מר' האררי בוירגען
535 ספרוס סטריט

פיטסבורג, פא.
רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאי
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פליים

קאלומבוס, אהייא
רעוו. אסקאר וואנא
1039 איסט בראד סטריט

לאס אנגעלעס, קאליפ.
רעוו. ע. ציממערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

סידני אסטראליען
רעוו. ג. ע. ארדיל
145 קאמאנוועלטה סטריט

ווארשא, פוילען
רעוו. משה גיטלין
טארנאווא 15, מ. 4.

ירושלים פאלעסטינא
נאספעל גייט, רוסישער קאמפאונד
רעוו. פרענס בוטהביי

פאריז, פראנקרייך
רעוו. הענרי ווינסענט
123 דא־מעין עוו.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח.

VOL. XVIII No. 9 — רעוו. לעאפאלד קאהן — MAY, 1930

גאט שיקט אליהו הנביא צו א גוי'שע אלמנה

דיעזע אייגענארטיגע און אויסערארדענטליכע פאסירונג געפינען מיר אין היילינען תנ"ך (מלכים א, י"ז) דאס איז דאמאלס געשעהן אום צו באשטראפען דעם שלעכטען קעניג אחאב מיט זיינע אונטערטעניגע 10 שבטים, האט גאט נישט געלאזט רעגענען פאר דריי לאנגע יאהר. דערפאר איז פאלגליך געקומען א גרויסער הונגער און מענשען האבען פשוט פארהונגערט צום טויט.

גאט האט דעם אליהו אבער פארזארגט מיט ברויט און מיט וואסער. ער האט געהייסען אז די וואראנעס זאלען איהם ברייגען פלייש, און ביים נחל "כרית" האט ער געטרונקען וואסער. אויף איינמאל ווערט דער נחל כרית אויסגעטרוקענט הייסט גאט אז אליהו זאל געהן צו א גוי'שען לאנד "צידון" און דארט וועט א גוי'שע אלמנה איהם מפרנס זיין. אליהו איז אהין געגאנגען און האט געטראפען אין שטעטעל "צרפת" די גוי'שע אלמנה קלויבען שפענדלאך־האלץ און ער פערלאנגט פון איהר א ביסעל וואסער וואס זי האט איהם נערן געגעבען אבער ווען ער האט פון איהר פערלאנגט עפעס צו עסען, זאגט זי צו איהם, אז זי האט נור א ביסעלע מעהל קוים גענוג פאר איין מאלצייט פאר איהר און פאר איהר קינד און נאך דעם ביסעל עסען וועט איהר אויסקומען צוזאם מיט איהר קינד צו שטארבען פאר הונגער ווייל זי האט גאר נישט מעהר איבריג אויף ווייטער צו עסען.

זאגט צו איהר אליהו, דו געה און טהו ווי איך האב דיר געהייסען, האב קיין מורא דו וועסט נישט שטארבען פאר הונגער, ווייל גאט זאגט, אז דאס מעהל פון יענעם פאס וועט זיך קיינמאל נישט אויסלאזען און דאס ביסעל אויל וועט זיך קיינמאל נישט אויפהערען צו גיסען פון יענעם קריגעל. די גוי'ע האט אזוי געטהון און זי האט טאקע מצליח געווען. זי האט קיינמאל נישט מעהר געמאנגעלט אין קיין שום זאך.

צו דיעזער היסטארישער געשיכטע האט ישוע המשיח אהין געוויזען אין זיין דרשה צו די אידען אין דער שוהל פון נצרת אין א געוויסען שבת.

ישוע המשיח איז ווי געווענליך אריינגעקומען אום שבת אין דער שוהל. מ'האט איהם מכבד געווען מיט "מפטיר" און ער האט געלייענט די הפטורה פון ישעיה ס"א, אזוי ווי פאלגט: "דער גייסט פון הארר גאט איז אויף מיר ווייל גאט האט מיך געמאכט פאר'ן משיח א בשורה צו זאגען צו די וואס האבען א נידעריגען געמיט. ער האט מיך געשיקט צו היילען די וואס האבען צובראכענע הערצער, צו רופען די געפאנגענע צו פרייהייט... אויסצורופען א יאהר פון וואוילגעפאלען צו גאט".

דעם סוף פסוק, וואו עס הייסט: "יום נקם לאלהינו"—א טאג צו גאט פון נקמה, האט ער מעהר נישט געזאגט, ער האט צוגעמאכט דאס ספר און ער האט א דרשה געהאלטען צו אידען, זאגענדיג: "איהר פערלאנגט אז איך זאל דא בעווייזען מופתים אזוי ווי איך האב עס געטהון אין "כפר נעם", זאג איך אייך אבער אז עס זענען געווען אסאך אידישע אלמנות צו יענער צייט ווען עס האט נישט גערעגנט פאר דריי יאהר און אלע האבען געליטען הונגער, אבער צו קיין איינציגער פון יענע האט גאט געשיקט אליהו הנביא נור צו איין גוי'ע פון "צרפת". ווען זיי האבען דאס דערהערט, ווי גרויס זייער באוואונדערונג איז פריהער געווען ביים לייענען די הפטורה אזוי גרויס איז איצט זייער רוגזה געווארען געגען איהם. זיי האבען איהם אויסגעוויזען פון דער שוהל, נאכפאלגענדיג איהם צום ענד בארג אויף וועלכען די שטאט נצרת איז געלעגען, כדי איהם פון דעם משופע־דיגען בארג ארונטער צו ווארפען אז ער זאל דארט אויף די שפיציגע שטיינער גע'הרג'עט ווערען. נור ווי אלע וואלטען פלוצים בלינד געווארען איז ער פון צווישען זיי ארויסגעגאנגען און איז צוריק געגאנגען אין דער שטאדט אריין.

עס פרעגט זיך דא, פארוואס זענען אידען פלוצים אזוי ברוגז געווארען נאכדעם ווי זיי האבען איהם ערשט נישט לאנג צוריק אזא גרויסען יראת הכבוד געוויזען?

די אנטווארט איז, ווען אידען האבען איהם גערערט קאנטראסטירענדיג אידישע אלמנות מיט דער גוי'ע, האבען זיי זיך געפונען שטארק בעליידיגט, סטייטש, צו א גוי'ע גאר האט גאט געשיקט אליהו'ן און נישט צו אידישע אלמנות?

און נאך עפעס, די דרשה פון ישוע דאמאלס אין דער שוהל האט זיי אויך זעהר שטארק געשטאכען ווייל זיי האבען דערפון גערדרונגען אז ער וויל צווישען זיי נישט טהון אזעלכע מופתים ווי ער האט געטהון אין כפר נעם ווייל די אידען זענען נישט ווערטה דערצו גראדע אזוי ווי די אידישע אלמנות זענען נישט ווערטה געווען אז אליהו הנביא זאל צו זיי געשיקט ווערען. דערמיט איז דער אידישער שטאלץ פארוואונדעט געווארען, האבען זיי איהם דערפאר געוואלט דן זיין בסקילה.

דאס איז אבער נישט געווען דער ערשטער פאל וואס אידען האבען פערדאמט און האבען באמת מאנכע פון אידישע נביאים וואס גאט האט געשיקט—טאקע אויך גע'הרג'עט. האבען זיי דען נישט געוואלט פערשטייניגען זייער גרעסטען נביא און בעסטען פריינד משה רבינו? האבען זיי דען נישט ישעיה הנביא מערדערליך גע'הרג'עט ווען זיי האבען איהם אריינגעלעגט אין א אויסגעהוילטען בוים און איהם מיט'ן בוים צוזאם איבערגעזעגט מיט א זעג אין צווייען? האבען זיי דען נישט אריינגעווארפען ירמיה הנביא אין א גרובען מיט ליים און ווען נישט אן "עבד כושי" וואלט ער דארט געווען אומגעקומען? איז דען נישט זכריה גע'הרג'עט געווארען "בין האולם ולמזבח?" אזוי האבען זיי דאמאלס אויך מיט ישוע המשיח געוואלט טהון.

אין דעם קריטיק מיט וואס ישוע המשיח האט זיי געשטעמפעלט אז זיי האבען נישט אזא אמונה ווי די גוי'שע פרוי פון צרפת האט געהאט, איז אויך נישט געווען קיין נייע זאך, ווייל משה האט אין זיין פייערדיגער און לעצטע רעדע צו אידען אויך געזאגט דאסזעלבע אז זיי זענען "בנים לא אמן בם", קינדער וואס האבען קיין גלויבען, (דברים ל"ב) אזוי האט אויך גאט אליין דורך ירמיה הנביא זיי געשטראפט און קריטיקירט, אז אין גאנץ ירושלים איז נישט פאראן אפילו "א י י ן" איד וואס זאל האבען אמונה אין גאט, (ירמיה ו, 16) עס איז לייכט צו זאגען "איך בין א איד און גלויב אין גאט", גאט פערלאנגט אבער א געוויסע דעמאנסטראציע אלס א בעוויז אז מ'גלויבט אין איהם.

ביי אברהם האט גאט פערלאנגט אלס דעמאנסטראציע, אז ער זאל מקריב זיין יצחק'ן. ביים ים האט גאט געזאגט "דבר אל בני ישראל ויסעו", זאלען אידען א שריט מאכען אין ים אריין און דערמיט ציינען זייער גלויבען. אין דער מדבר האבען אידען געמוזט פאלגען און ארויפבליקען צו דער קופערנער שלאנג און ערשט דאן זענען זיי געבליבען לעבען. אזא אמונה האט אליהו געפונען ביי דער גוי'שער אלמנה אין צרפת. זי האט געהאט איינאיינציג קינד און זי מיט'ן קינד האבען געקאנט

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1st.